

'Geef Licht' kerstavond 2024

Gemeente van Jezus Messias

'Geef Licht', dat is het thema van deze decembermaand. Jezelf en de ander in het licht zetten loopt als lichtgevende draad door de activiteiten van deze gemeente. Licht doet ons opfleuren, de schaduwkanten van het leven verdwijnen, licht maakt vrolijk. Zonder licht geen leven.

Hier raken we eigenlijk aan de kern van de taak van de gemeente van de Messias. Als gemeente willen we namelijk mensen wijzen op het licht dat in de wereld schijnt. Als navolgers van Christus, die zegt: 'Ik ben het licht van de wereld', willen we een soort wegwijzers zijn naar het goddelijk licht. Niet dat je als zoeker van het licht precies weet wat de zin van het leven is, maar je wil wel mensen helpen op weg te gaan naar het Messiaanse licht. Samen met anderen de speurtocht inzetten naar een antwoord op de zin van het bestaan. Mensen voorgaan in het zoeken en soms vinden. Een beetje een wegwijzer zijn naar geluk, naar Liefde en naar de Eeuwige.

We zijn deze viering dan ook begonnen met het delen van licht aan elkaar. Dan ervaar je letterlijk dat het licht wordt in de wereld. Langzaam verdwijnt het donker en maakt het plaats voor licht.

Licht vinden we als gemeente van de Messias in het aandacht geven aan de ander. Het Licht waar wij uit willen leven, het goddelijke licht wil dat wij niet alleen voor onszelf op zoek gaan naar licht, naar geluk, maar we worden geroepen de ander juist te laten stralen. Helaas leven we in een samenleving waarin mensen elkaar soms het licht in de ogen niet gunnen. Dat we juist de ander in de schaduw willen zetten. Het licht van het Christuskind maakt geen onderscheid. De oneindige liefde van God geldt voor ieder mensenkind op aarde. Jong of oud, rijk of arm. Mensen die zich thuis voelen bij een kerk of mensen die met hun twijfels liever buiten de kerkmuren blijven staan. Voor God is het allemaal goed, he is voor de Eeuwige om het even. Gods licht schijnt voor ieder mens op moeder aarde even helder.

Het licht van God gaat juist helder schijnen wanneer je het doorgeeft, niet voor jezelf houdt. Wie licht deelt, leeft nooit in het donker. Dat is de oproep van het Christuskind: gun de ander zijn of haar moment om te stralen, dan geniet jij het meest, en als we dit allemaal doen: dan zetten we elkaar in het licht. Je wordt juist gelukkig wanneer je de ander voor laat gaan.

In deze maand december zetten we met name mensen in de schijnwerpers die als vluchteling na een lange omzwerving in Elst een thuis hebben gevonden. We hebben zoals Ruud en Linda hebben verteld portretten van hen en gemeenteleden gemaakt. Mensen die zich op z'n mooist voelen. Door de expositie willen we verkondigen: ieder mens heeft voor God een naam, als gemeente van de Messias laten we zien: niemand is meer dan de ander, we zijn elkaars diepste naasten. In het licht van God zijn het prinsen en prinsessen, de sterren van de Overbetuwe. En eerlijk is eerlijk: als we elkaar het licht van God gunnen: dan zijn we allemaal sterren die schijnen. Niet 'ik een beetje meer dan jij', maar 'jij net zoveel als ik en hunnie'.

Een lichtend slotakkoord van deze kerstgedachte. Toen u de kerk binnenkwam zag u boven uw hoofd een baldakijn van vredesduiven. De kerk heeft er een hemels uitzicht bijgekregen. Papieren vogels die ons de weg wijzen naar een wereld vol vrede. In de weken voor Advent zijn deze boodschappers van vrede gevouwen door gemeenteleden. Jong en oud samen. Kwetsbare vogels van papier die ons de weg naar vrede wijzen. De weg van het licht is kwetsbaar. Als kerk zijn we slechts een teken van het licht, we kunnen verwijzen. Wij hebben het licht niet in onze handen. We hebben Gods licht niet in bezit.

Vorige week was ik te gast bij een kerstmoment met daklozen. Ik vond het eerlijk is eerlijk best spannend. Om me heen veel mensen in wat gedateerde kleren, afgetrapt, het rook niet fris. Onwennig zat ik naast iemand met lang vet haar. Mijn stoel schoof ik een stukje verder. Ik schrok van mijn eigen reactie. Ik dacht: 'Daar zit je dan met je grote woorden Jeroen. Liefde, licht, vrede voor iedereen. Maar ondertussen zit je het liefst veilig in je eigen bubbel.' Als je eens uit je eigen bubbel gaat, en plaatsneemt tussen mensen zonder een eigen dak boven hun hoofd, mensen die iedere dag op straat moeten leven, dan voelt dat oncomfortabel. Om me heen werd die avond met hart en ziel Stille Nacht gezongen. Het leek wel of goddelijk Licht tussen de mensen scheen. Ik keek nog eens goed om me heen. De mensen die avond waren intens dankbaar. Vrolijk zelfs. Misschien hebben ze wel meer van Gods licht begrepen dan ik. Mensen die in het donker leven, zien het licht scherper. Je leert er iedere dag wat bij.

Geef Licht
Geef alles wat je hebt
Geef de liefde een gezicht

Jeroen Jeroense; 16 december 2024

